

eigen land. Een grote vakbond heeft b.v. een groot deel van de bondsgelden belegd in aandelen van Philips en Unilever. Juist deze bedrijven trekken zich van vele vakbondseisen maar betrekkelijk weinig aan, ook al zorgen zij verder goed voor hun werknemers. Raar maar waar.

Wanneer je dergelijke dingen hoort, ben je geneigd om er niet al te veel van te geloven. Toch is dit alles werkelijk zo en niet anders. Zelfs bij zaken, die een hele wereld toch wel au serieux pleegt te nemen, zoals b.v. oorlogen, vallen je soms vreemde dingen op.

Zo blijkt het toch weinig democratische en zeer bloedige bewind van een zekere Idi-oot van gelden en wapens voorzien te worden door de geheime dienst van een land, dat openlijk altijd de scherpste kritiek uitoefent op diktators, maar in stilte daar uit zakelijke en strategische redenen soms toch een voorkeur schijnt te hebben.

Maar dit is nog niet alles. Kort geleden begon deze man een soort imitatieoorlogje en schond het grondgebied van een andere, meer links georiënteerde staat. Dat dit een onrecht was, weet iedereen.

Daar dit onaanvaardbaar is voor een werkelijk democratisch land levert nu een andere instantie van deze zelfde staat aan dit andere land wapens. De wapens van beide partijen komen zo voor een deel zelfs uit precies dezelfde fabrieken. En beide partijen ontvangen die wapens officieel op afbetaling, ofschoon daarvan voorlopig wel niet veel terecht zal komen.

Wanneer je dergelijke dingen moet konstateren, zo vraag je je toch werkelijk af, of de mensen zich nu werkelijk wel realiseren, wat er in feite gaande is. Kennelijk niet. Of toch?

U allen in uw land kunt weten, dat een olieconcern, waarin ook uw land een zeer groot aandeel bezit, tegen alle embargo's olie leverde aan Z. Afrika en indirect zelfs aan het land van Ian Smith. Gelijkzeitig beweren zowel Engeland als uw land zich aan alle internationaal overeen gekomen maatregelen strikt gehouden te hebben.

Dit feit is gepubliceerd. Je zou dus verwachten, dat zeer actieve pressiegroepen daar onmiddellijk op in zouden haken met boycotacties en dergelijken. Maar wanneer die weer eens de wereld iets verkonden, komt dat meestal neer op een: koop toch vooral geen outspan sinaasappelen. Vreemd.

Er zijn trouwens nog vreemdere dingen te vinden. Wat zoudt u denken van een soort ruilhandel in wapenonderdelen, die de laatste tijd op gang kwam tussen enkele bedrijven in oost en west Duitsland? Gezien het verschil in arbeidskosten voor het westerse bedrijf een goede ruil, dat wel.

Toch vertelde men als grap nog korte tijd geleden, dat in West Duitsland een man werd veroordeeld, omdat hij scheermesjes leverde aan Oost Duitsland. Waarbij de clou dan is, dat de man het edele staal in grote staven placht te leveren onder het motto: Wie een scheermesje nodig heeft, snijdt er zelf maar een plakje af. Waarmede men zinspeelde op de wel zeer stringente beperkingen in de handel tussen deze beide landen. Of hier het feit, dat de staat zelf grote belangen heeft bij het betrokken bedrijf een rol speelt? Je weet het niet.

IV Toch sta je soms wel even paf van dergelijke dingen, zoals b.v. het lot van Aantjes. Onze Wim, een soort Sonneveld van de politiek, heeft vele jaren lang redelijk eerlijk en zeer kundig zijn politieke werk gedaan. Maar ja, hij had een jeugdzone begaan. Dus nu mag hij niet meer.

Indien men een dergelijk onderzoek ook bij anderen door zou voeren, zou het betrekkelijk eenvoudig zijn het nederlandse parlement in de tweede kamer weer terug te brengen op 100 zetels, een besparing, die m.i. geheel zou passen binnen bestek'81.

Wie onbevooroordeeld de feiten beziet, wordt gekonfronteerd met grote aantallen ongeloofwaardigheden. Je kunt bijna niet anders dan veronderstellen, dat de meeste mensen niet eens weten, wat er aan de hand is. En wanneer zij al iets zouden kunnen weten, hebben zij kennelijk niet door, wat er gespeeld wordt.

Neem b.v. de mensen, die horen, dat Frankrijk de laatste tijd weer geneigd is verdere atoomproeven te nemen. Zij schijnen te denken, dat dit land nu eenmaal ook als atoommacht op wil treden en protesteren soms zelfs wat daartegen. Wat zij niet in de gaten hebben is, dat de werkelijke reden voor dit alles een heel andere is:

Men probeert hiermede indruk te maken op bepaalde afrikaanse en zuid aziatische staten, met wie men wel gelieerd is, maar die wel eens wat eigenzinnig op plegen te treden. En dit, terwijl bepaalde kringen in Frankrijk nog steeds, dank zij exploitatie van bronnen en handel in deze gebieden, grote winsten binnen plegen te halen. In feite dus zo iets als rammelen met een stok achter de deur.

Dit komt u ongeloofwaardig voor? U vraagt zich af, of zoiets wel mogelijk is? Officieel is het niet mogelijk, maar in feite is dit zo.

Eenvoudige zielen vragen zich af, waarom in dergelijke zaken betrokken politici en staatslieden niet eenvoudig en duidelijk kunnen zeggen, waar het op staat. Ook dit is zonder meer duidelijk: Wanneer dergelijke mensen eerlijk zouden zijn, zouden zij geen kans krijgen eigen belang te dienen, of plannen door te voeren, die veel kosten en weinig opleveren voor het volk. Maar iemand, die niet eerlijk is, kan het in dit vak tot de hoogste roem brengen, mits hij niet betrapt wordt.

U denkt nog even na over Aantjes? Ik zal er nog iets over zeggen. Alleen maak ik het niet te lang, want dat heeft de tweede kamer al gedaan.

Deze man, zo stelt men, handelde als een opportunist en verraadde zo zijn land. Best. Maar wat moet ik dan denken van twee broers, zakenlieden, waarvan de een in de NSB zat en een gewaardeerd lid werd van de Germaanse SS, terwijl de ander z.g. een goed vaderlander was en in de Ondergrondse werkzaam was zonder risico's te nemen. Beide broeders deden dit in onderling overleg met de opzet elkander de hand boven het hoofd te kunnen houden.

De germaanse ss-broeders werd dan ook wel gearresteerd na de oorlog, maar reeds na een weekje vrijgelaten op afspraak van de broeder, die "goed" was geweest. Dit met een voorbijzien aan het feit, dat de "goede broeder" er op rekende om, wanneer de Duitsers hem zouden pakken, of zelfs de oorlog

zouden winnen!" dank zij de invloed van de ss-broeder de vrijheid en de zaak behouden zouden kunnen worden. Beiden, nu tegen de aow aan, zijn nog steeds zeer gepespecteerde burgers. Toch moeten heel wat mensen ook van deze en dergelijke feiten op de hoogte zijn. Vindt u het vreemd, dat ik van deze zaak Aantjes geen hoogte kan krijgen?

Laat ons eens eerlijk zijn en toegeven, dat dergelijke zaken niet één, maar vele malen zijn voorgekomen. Maar daar zegt men niets van, ook al hebben de betrokkenen vaak zeer grote zakelijke en politieke invloed.

Raadsels te over trouwens. De heer de Jong jongde van een wel zeer scherpe aanklagende redevoering. Toch staat de man niet bepaald als een driftkikker bekend en is hij een algemeen, ook internationaal, geacht geschiedschrijver.

Zou een dergelijke man nu werkelijk van zichzelf uit zo opgetreden zijn en zijn reputatie als wetenschapsman en onbevooroordeeld geschiedonderzoeker geschaad hebben, wanneer niet iemand hem gezegd had, verzocht had, of mogelijk gesuggereds zou hebben, het juist op deze wijze aan te pakken. Men zou het hem eigenlijk moeten vragen. Maar ja, hij heeft nu helaas in dit zaakje spreekverbod gekregen.

Stel uzelf de vraag eens, of een wetenschapsman van internationale reputatie, alleen gedreven door zijn gevoelens, werkelijk zo opeens alle inzicht en wetenschappelijke benadering uit het oog verloren hebben, terwijl hij bij andere zaken, die hem persoonlijk meer raakten, zich bleef beheersen?

Wie hier even over nadenkt, zal dit met mij nogal onwaarschijnlijk voorkomen. Eigenlijk jammer, dat de man ook nog ambtenaar is en dus een spreekverbod opgelegd kan krijgen.

Altijd weer stuit je op intriges, misleidingen, altijd weer blijkt iets, wat eerst zeer belangrijk bleek, in feite uit te draaien op een rondje volksverlakkerij.

Wat wij in de geest bij dit alles dan van belang achten, zodat wij daarover spreken? Ik zal het u zeggen: Ik vind het uitermate belangrijk voor uw geestelijk welzijn, dat u leert begrijpen, dat u leeft in een wereld, waarin de uiterlijkheden en schijnbare waarheden maar zelden stroken met de werkelijkheid.

Zoals ik het erg belangrijk vind, dat u zich niet op laat zwepen door dergelijke manipulaties tot haat, tot opgeklopte vaderlandsliefde, eenzijdig denken, opstandigheid en dergelijke, maar beseft, dat dergelijke zaken altijd weer op de voorgrond worden gesteld, wanneer bepaalde groepen daar belang bij hebben.

Besef ook de onredelijkheid van bepaalde pressiegroepen, die proberen de openbare opinie naar hun hand te zetten. Neem vrouwen-emanipatie. De vrouwen, zo roept men luidkeels uit, moeten bevrijd worden.

Maar waarvan dan wel? Uit welke situatie moet de vrouw in feite geëmancipeerd worden? Al snel blijkt een van de grote klachten te zijn, dat die vrouw geen gelijke werkvoorwaarden krijgt als de man. Waarbij over het hoofd wordt gezien, dat de vrouw in vele gevallen niet werkelijk gelijke en gelijkwaardige arbeid verricht voor een lager loon.

Men stelt wel, dat dit altijd en overal het geval is, maar daarvan blijkt lang niet altijd iets. Vrouwen, die in staat zijn, te presteren als een man, krijgen daarvoor in deze dagen wel degelijk de kans en verdienen dan wel degelijk in overeenstemming met hun prestaties.

Men roept altijd maar weer luidkeels uit, dat vrouwen gediscrimineerd worden. Mogelijk is dit in bepaalde minder ontwikkelde kringen nog waar, maar zeker niet in het geheel van de gemeenschap.

In de Usa worden b.v. meer dan 20 grote bedrijven - zaken met vele miljoenen aandeelhouderskapitaal - geleid door vrouwen. Het aantal zaken en beroepen, waarin vrouwen faam en positie verwierven is eenvoudig niet op te sommen, zoveel mogelijkheden staan voor de vrouw open.

In Engeland blijkt eveneens veel zakenkapitaal in handen van vrouwen te zijn, die zelf een actief deel in het beleid van hun zaak hebben. Vrouwen vinden in alle lagen en rangen van de bevolking in dit land een mogelijkheid tot het verwerven van belangrijke posities.

In Nederland zijn er op het ogenblik t.m. 15 dames, die in grote zaken belangrijke aandelen beschikken, aan de leiding van die bedrijven actief deelnemen. Nog meer vrouwen blijken als arts, docente, politica, journaliste een naam gemaakt te hebben. Allen krijgen een beloning, die gelijk is aan die van mannelijke kollegas, die soortgelijke taken verrichten. Vrouwen voeren regie, drijven zaken, nemen in grote bedrijven een belangrijke positie in enz.

Waaruit af te leiden valt, dat een vrouw, die werkelijk wat presteert, wel degelijk alle kansen krijgt in bijna de gehele maatschappij. Maar dan blijkt ook, dat vrouwen, die het zover hebben gebracht, bij het vaststellen van de beloning voor hun sexegenoten en het geven van een bepaalde positie aan vrouwen rekening houden met zaken als: verzuim of onvoldoende prestatie tijdens maandregels. De mogelijkheid, dat een vrouw haar positie verlaat wegens huwelijk, het voortbrengen van nageslacht en dergelijke zaken. Kortom: ook vrouwen in leidende posities blijken er van overtuigd te zijn, dat een vrouw in de arbeid anders is dan de man, al is het maar in zeer bepaalde opzichten en dat daarmee wel degelijk rekening gehouden dient te worden.

Ik stel, dat een vrouw wel degelijk erkenning en gelijkwaardigheid kunnen bereiken. Maar dan moeten zij wel tenminste het zelfde kunnen presteren als een man. Wat bij vele luidkeels gelijkwaardigheid eisende vrouwen niet bepaald het geval pleegt te zijn, zodat een groot deel van de vrouwen, die emancipatie eisen, ofwel uit een soort intellectuele belangstelling ageren, danwel een erkenning van gelijkheid en gelijkwaardigheid opeisen, zonder in staat te zijn aan de algemeen gestelde normen te voldoen.

Je vraagt je af, waarom men dan niet in de eerste plaats ijvert voor een betere opvoedingsmogelijkheid voor alle vrouwen en de vrouwen zelf stimuleert tot meer studie e.d. Maar ja, het is nu eenmaal de mode. En Nederland loopt voorop, zoals meestal, kreten slakende vol morele verontwaardiging, omdat het zelf niet beseft, hoe het daartegen zondigt.

U kent docenten in de vrouwenemancipatie, staatssecretarissen en zelfs vrouwelijke ministers, die zich met deze gelijkberechtiging bezighouden. Vraag je eens af, wat het feitelijke belang van dit alles is. In feite blijkt slechts een zeer kleine minderheid van de vrouwen -- vergis u niet -- een erkenning af te willen dwingen, die zij over het algemeen slechts bij uitzondering door hun prestaties ook waarlijk verdienen. Vele z.g. feministen zoeken in feite alleen maar meer rechten en minder plichten, iets, wat zij door hun eigen wijze van leven en het nemen van wat meer risico's zonder meer ook zelf en onmiddellijk waar hadden kunnen maken.

Er zijn uitzonderingen, zoals b.v. het feit, dat in vele kerken de vrouw uit het ambt wordt geweerd, Paulus komt dan de mannen te hulp, mits juist geciteerd. Toch zijn er meer vrouwen, die waarlijk kerks zijn dan mannen. Dus zouden er in feite meer vrouwelijke priesters en dominees moeten zijn dan mannelijke. Ik geef toe, dat er enkele gebieden zijn in de gemeenschap, waar de mannen met alle middelen proberen hun macht te handhaven. Acties daartegen acht ik goed en aanvaardbaar. Maar dat geldt zeker niet voor de doorsnee van de gevoerde acties.

Overigens, in de kerk van Engeland heeft men een leuke oplossing gevonden: de vrouw kan wel gewijd worden tot het ambt, maar mag dit niet openbaar bedienen. Wat zoiets is als zeggen: je moogt wel advocaat worden, maar dan moet je wel je lippen eerst dicht laten naaien ...

Het argument: een sexy dominee of priester op de kansel of voor het altaar zou te veel afleiden van de dienst en het woord gods. Wat volgens mij maar een vreemd argument is. Want knappe dominees tellen ook heel wat vrouwen onder hun gehoor, die meer in dominee - of de kapelaan - geïnteresseerd zijn dan in de dienst zelf, laat staan de preek.

Trouwens, dergelijke argumenten hoor je zelfs in bepaalde kringen in Nederland. En dat snap ik niet, want diezelfde mensen klagen er over, dat de kerken steeds leger blijven. Ik zou zeggen, met een knappe predikante of een dominee, die op John Travolta lijkt en enige danspassen maakt op weg naar de kansel, kun je daar heel wat aan doen. Maar ja ...

In ieder geval blijkt steeds weer, dat de mensen zich het meeste inspannen voor denkbeelden, die tot de onmogelijkheden behoren, of die zeker, gezien de omstandigheden, niet haalbaar zijn.

Je zou ook over dergelijke leuzen en zaken eens eerst na moeten denken. Het is natuurlijk mooi, wanneer er voor of tegen alle onrecht in de wereld wordt gedemonstreerd. Voor of tegen, jawel, want de meeste demonstranten schijnen zelf niet precies te weten, waar het feitelijk om gaat.

Maar met al die demonstraties tegen onrecht, vol van mensenliefde en soldiariteit, hoor je wel steeds meer van b.v. oude mensen, die dagen lang dood liggen in hun huisje, omdat niemand kennelijk de tijd had, op te letten, hoe het met hen ging. Zoals er soms oude mensen dagen lang ziek in huis liggen, terwijl niemand naar hen heeft omgekeken. Solidariteit? maar waarmede dan?

Jongeren demonstreren voor vrijheid overal op de wereld en schijnen niet te beseffen, dat er heel wat mensen zijn, die des avonds niet meer alleen over straat durven gaan, daar zij vrezen beroofd, aangerand te worden, mishandeld te worden enz. Zijn die mensen dan vrij?

Voor hen wordt niet gedemonstreerd, ingezameld, iets gedaan. Spreek je daarover, dan krijg je veelal te horen, dat de ouderen daar nu zelf maar iets aan moeten doen.

Ik ben het deels met degenen eens, die dit stellen. Maar ik vraag mij wel in gemoede af, of dit dan ook niet geldt voor al die andere landen: moeten die mensen daar dan niet zelf en met eigen middelen de problemen oplossen en de ouderen in eigen land wel?

Ik vind al die idealisten met hun betogingen e.d. erg lief en aardig. Maar wanneer je, zoals ik, al die ongeloflijke dingen op aarde beziet, die op aarde gebeuren en beseft, hoezeer ook idealisme gemanipuleerd wordt om de belangen van bepaalde groepen te dienen, kom je toch al snel tot de volgende konklusie:

Het is beter en juister, je bij alle idealen en zorgen allereerst eens te richten op de mensen, die je kent, daar goed voor te zijn en allereerst met degenen, die je hulp, steun en begrip in eigen omgeving nodig hebben, een goede relatie te kweken. Daarmede bereik je meer dan met al je idealen, inspanningen, kreten en leuzen, die voortdurend misbruikt worden.

Richt je op eigen land, eigen mensen, eigen omgeving. Bestrijd allereerst het onrecht in eigen maatschappij en ver-spil geen tijd aan demonstraties, wanneer je in die zelfde tijd iets voor anderen kunt doen, dat een direct en positief resultaat belooft.

Overschat de belangrijkheid van dergelijke demonstraties niet. De meeste mensen weten niet eens, waar het werkelijk om gaat. Wanneer er in Rusland een demonstratie heeft plaats gevonden, hoor je hier altijd zeggen, dat de mensen daartoe eenvoudig opgekommandeerd zijn. Maar geheel zeker weet men dat niet, ook al zullen er ook daar raddraaiers zijn, die a.h.w. professioneel dergelijke zaken op touw zetten.

Maar goed. Het is mogelijk, dat demonstrerenden worden opgekommandeerd. Maar is het hier dan altijd anders? Denkt u werkelijk, dat schoolkinderen, die demonstreren voor het behoud van een leerkracht, voor beter onderwijs e.d. werkelijk weten, waar het om gaat? Voor hen is dit optochtje spelen gewoon een leuke bezigheid, die bovendien vrij betekent van lessen.

En denkt u, dat de vele minderjarigen, die je in elke demonstratie mee ziet lopen, anders gemotiveerd zijn? Ook hier zijn het in feite zeer kleine groepen werkelijk belanghebbenden, die de zaak op touw zetten. Voor de anderen betekent meedoen een soort vrijetijd besteding en vaak ook de mogelijkheid eens gezellig herrie te trappen voor een z.g. goed doel.

De vele mensen, die zich met idealen bezig willen houden, zou ik de raad willen geven eerst eens na te denken, over hetgeen zij nastreven of willen doen, voor zij aan de bel gaan trekken.

Maar wanneer je het zo formuleert, zijn er heel wat

mensen, die je reactionair noemen, of tenminste geërgerd lachend de schouder ophalen. Een reactie, die je ook vaak tegenkomt, wanneer je uit de geest de mensen vraagt, hun geestelijke krachten ergens voor te gebruiken.

Kort geleden hebben wij namens de Witte Broederschap een oproep gedaan, om vrede uit te stralen, te mediteren over vrede en a.h.w. in zich een gevoel van vrede te ontwikkelen, dat men over kan dragen aan zijn naasten.

Nutteloos gedoe, mompelden sommigen. Maar zonder deze krachten zou op het ogenblik reeds een overeenkomst tussen Israel en Egypte geheel onmogelijk gebleken zijn. Nu is er tenminste nog een kleine kans op vrede in het nabije oosten.

Zonder deze uitstraling van vrede zou, naar wij menen, een ingrijpen in Afrika door twee verschillende grote landen plaats hebben gevonden, waardoor de mogelijkheid van een grote oorlog dichterbij zou zijn gekomen. Nu is een dergelijk direct ingrijpen op het nippertje afgelast, ook al is men zeker nog niet van alle zorgen en spanningen af.

Maar ja, de mensen kunnen rustig de schouders op blijven halen, want van dergelijke dreigingen hoort men weinig of niets, tot het te laat is.

Zoals u niets hoorde over het feit, dat twee landen zich op het ogenblik voorzichtig voorbereiden om binnenkort met de wapens in de hand hun belangen in een deel van de west-Sahara te verdedigen en op te eisen.

Je hoort ook weinig of niets, wanneer door een groot land troepen worden aangevoerd, omdat men overweegt in te grijpen in Perzië en zo controle te winnen over de olieindustrie aldaar.

Waarom u daarvan weinig of niets hoort, waarom dergelijke berichten met drie regels op het binnenblad worden afgedaan, zult u beter begrijpen, wanneer u beseft, dat je dergelijke zaken niet voordelig aan de mensen kunt verkopen.

En wat wel verkoopt is zelden geheel waar. Neem als eenvoudig voorbeeld z.g. wetenschappelijk verantwoorde reclame, goedgekeurd door de reclameraad enz. Men roept u toe, dat u omentwille van uw gezondheid vooral merk x halfvolle koffiemelk in uw koffie dient te gebruiken.

De tekst beweert, dat dit smakelijke wolkje niet slechts uw zenuwen, uw lijn en uw hart beschermt, maar bovendien onverzadigde vetzuren bevat. Mooi. Maar wat zijn de feiten? Het gehalte aan onverzadigde vetzuren is zo gering, dat je wel 35 koppen koffie per dag zoudt moeten drinken om deze onverzadigde vetzuren enige invloed te geven.

Goed voor de lijn? De vetten, die er in zitten, zijn in de praktijk gelijk of bijna gelijk aan die in volle koffiemelk. Er zijn zelfs bepaalde z.g. halfvolle koffiemelkmerken, waarbij het vetgehalte iets hoger ligt dan bij de doorsnee normale koffiemelk. Hoe kan dat nou?

Ook dit zijn feiten. Maar gelukkig voor de fabrikanten weet bijna niemand de feiten. Zo word je dan belazerd, neem mij niet kwalijk, dat ik het zeg. En niet alleen op dit gebied.

Nu ik een voorbeeld geef uit handel en reclame denkt u, dat ik best eens gelijk zou kunnen hebben. Maar wanneer ik u even betrouwbare gegevens voorleg over uw heilig ideaal,

dan neemt u het opeens niet. Dan is het onzin.

Maar uw heilige ideaal is vaak nog minder mogelijk dan de claims van de reclamemensen. Alles, wat u verkocht wordt als het heilige ideaal, is in feite een handelsartikel voor de meesten van hen, die het u aanpraten: onmogelijke zaken, vermomd als iets onaantastbaars.

U heeft de gelegenheid gehad te kijken naar een zitting van de tweede kamer. Tussen de slaapjes door, die ongetwijfeld door dit lichaam worden opgewekt, hebt u de gelegenheid gehad te konstateren, dat iedereen schreeuwt om te laten zien, hoe eerlijk en progressief hij is. Zoals u hebt kunnen constateren, hoe men, in overeenstemming met de eigen machtsbehoefte, als uitgedrukt in de z.g. partijpolitiek, tot een eindconklusie kwam, die niet strookte met het standpunt, dat men te voren zo kranig had ingenomen en niet strookte met de feiten, waarvan men kennis had behoren te dragen, terwijl ten derde duidelijk was, dat velen eerder werden bewogen door een behoefte een zo gunstig mogelijke indruk te maken op de kiezer dan door eerlijke verontwaardiging, begrip e.d. Datgene, wat uiteindelijk het resultaat van dit alles was, werd te voren achter de schermen overeengekomen. Maak u dus geen zorgen, dat u alles hebt gezien en gehoord.

Zelfs het mislukken van bepaalde moties en het aantrekken van het boetekleed waren te voren door de regie bepaald. En wanneer u zich dit alles realiseert, waarom maakt u zich dan eigenlijk nog druk over dat soort zaken?

En indien u zich realiseert, hoe moeilijk het is voor de overheid om een volledige veiligheid op straat te scheppen, wat is dan uw keuze? Jammert u steeds weer, dat de overheid niet voldoende doet, of neemt u les in karate? In zelfverdediging in ieder geval?

Dit laatste is meer afdoende en leuker bovendien. Mogelijkheid om in de krant te komen hebt u dan ook nog. Wat dacht u van een kopje als: 70 jarige weduwe slaat met tasje drie rovers buiten westen? Oude vrouw reduceert die rabouwen met snelle grepen tot puinpoet. Zou dat niet heerlijk zijn?

Wat denkt u? Onverdraagzaam? Welneen. U zoudt toch die anderen nooit slaan, wanneer zij niet eerst u zouden aanvallen of zouden proberen te beroven? Doe het zelf dus.

Zelf doen, zelf denken, zelf weten is erg belangrijk. Daarnaast is van belang, dat u innerlijk een rust vindt, waardoor u opener kunt denken en u niet meer laat misleiden door allerhande emotionele kreten.

"Onze bank is er voor U. Wij zijn meedenkers geworden" En waar denken zij dan aan? Aan uw geld en niet aan u, wanneer u dat maar beseft. En wie gaat inzien, dat dergelijke kreten op elk gebied geslaakt worden en in feite heel iets anders betekenen dan men hoopt, dat u zult denken, dan zult u ook inzien, dat u oplossingen steeds meer bij uzelf zult moeten zoeken.

Anderen kun je vertrouwen zeker. Soms heb je het wel eens mis. Maar geef een ieder het voordeel van de twijfel, zelfs wanneer anderen je dat kwalijk nemen. En dat dat gebeurt, kunnen

sommige ARP-ers u uit eigen ervaring vertellen.

Maar voor de rest doet u er goed aan uit te gaan van uw eigen mogelijkheden, uw eigen middelen en reserves. Zijn die volgens u niet voldoende, dan doet u er goed aan, eerst daaraan iets te doen, voor u verder gaat. Zeg nooit, dat dat nu duidelijk toch een taak voor anderen is.

Hoe zielig is het niet, wanneer je mensen, die zelf geen offers kunnen of willen brengen daarvoor, luidkeels hoort eisen, dat meer gelden beschikbaar komen voor ziekenverzorging, universitair onderwijs, betere laboratoriummogelijkheden enz., terwijl zij zelf niet bereid zijn, zelfs maar de door hen geconstateerde misbruiken aan de kaak te stellen, laat staan daadwerkelijk daar tegen in te gaan.

U begrijpt dit laatste niet? Een voorbeeld dan: Een hoogleraar in de tandheelkunde gebruikte een in zijn opdracht, maar op kosten van universiteit en gemeenschap ingericht z.g. tandheelkundig lab., waar zelfs de meest moderne apparaten stonden, voornamelijk voor het particulier behandelen van patiënten. Studenten konden daardoor zeker niet voldoende gebruik maken van deze faciliteit. Resultaat? Het merendeel van de studenten eiste, dat verdere laboratoriumfaciliteiten beschikbaar zouden komen, omdat de huidige onvoldoende waren. Maar slechts enkelen probeerden de prof op de vingers te tikken - wat hun tentamens niet bepaald ten goede kwam.

Dergelijke dingen komen veel te veel voor. Zoals het berekenen van te hoge kosten, onnodige opnamen in ziekenhuizen, te lang houden van patienten, wanneer anders te veel bedden leeg zouden staan, voorkomt.

Het is duidelijk, dat in vele gevallen u daar tegenover machteloos zult staan. Maar u kunt in ieder geval beginnen aan dergelijke praktijken geen deel te hebben en vervolgens, uw eigen weg gaande, anderen er op te wijzen, wat er in feite gebeurt.

Mogelijk kunt u niet meer doen dan dit. Maar wanneer u werkelijk vrede in uzelf wilt vinden, zult u toch tenminste zo moeten leven, dat u voelt, dat al, wat u doet, gerechtvaardigd is. Vanuit uzelf. Een kreet b.v. als eens "Johnson moordenaar" kan nooit gerechtvaardigd zijn, omdat je eenvoudig niet over voldoende feiten beschikt om zonder twijfel te kunnen bewijzen, dat de man zelf en hoogst persoonlijk, bij vol besef en met in achtneming van eigen wil, anderen gedood heeft of heeft doen doden. Ten hoogste kun je zeggen: Is Johnson een moordenaar?

Bovendien, indien u zo iets werkelijk zou weten, zijn kreten zeker niet voldoende en ook demonstraties niet. Met kreten alleen kom je er dan niet. Je zult het gevoel hebben tekort te schieten en innerlijk geen werkelijke vrede kennen.

Vraag je dus altijd af, wat je zelf, werkelijk en feitelijk kunt doen. Ook wanneer dit een offer kan betekenen. Stel dat u tegen het bewind in Argentinië bent en dat u ontdekt dat er ook in uw land argentijns vlees wordt verkocht. Indien u niet er achter kunt komen, welk vlees argentijnse diepvries is - iets wat veel hier in omloop is op het ogenblik - en wat uit eigen land of een ombesmette bron stamt, is het volgens mij logisch om te stellen: ik eet voortaan geen

vlees meer tot ik zeker ben, dat geen vlees uit dit land meer in de EEG wordt geïmporteerd. Wat gemeenlijk mede goed zal zijn voor zowel uw gezondheid als uw portemonnaie.

In feite gaat het anders: men demonstreert tegen de misstanden in Argentinië en eet ondertussen een broodje met argentijnse vleeswaren. Men heeft grote bezwaren tegen de toestanden in Uruguay, Brazilië en bespreekt de plannen voor een demonstratie onder het genot van een lekker bakkie koffie uit deze landen, zo bijdragende tot het in standhouden van de gewraakte toestanden. enz.

Nogmaals: wanneer u het niet eens bent met bepaalde zaken is het niet voldoende te schreeuwen. Je moet je ook afvragen, wat je daaraan zelf eventueel kunt doen.

Krijg je met medemensen te maken, die in moeilijkheden zitten, dan is het gemakkelijk genoeg te verwijzen naar sociale diensten of andere instanties. Maar zou het niet beter zijn je eerst af te vragen, wat jijzelf, nu, kunt doen en dit verwijzen uitstelt, tot je zelf al het mogelijke gedaan hebt?

U denkt nu, enige dingen die gezegd zijn, wist ik, andere wist ik niet. Maar wat is geestelijk gezien de betekenis van dit betoog? Geduld, ik zal trachten, ook dit duidelijk te maken: Wat u zelf bent en doet, daarvoor bent u zelf aansprakelijk en niemand anders.

Wat u van de wereld verwacht, is tevens iets van uzelf, niet een verplichting van die wereld. Wanneer u dus voortdurend leert terug te vallen op uw eigen mogelijkheden, dan zult u met u zelf en tenminste met uw pogen vrede kunnen hebben - zoal: niet met de resultaten.

Wees tevreden, wanneer je gedaan hebt, wat mogelijk was en besef werd op een bepaald ogenblik en ga later niet treuren, dat je het op een andere manier misschien beter gedaan zou hebben.

Sta voor wat je bent en doet en beschouw jezelf als daarvoor werkelijk en geheel aansprakelijk. Zo leer je veel meer uit je ervaringen. Bovendien krijg je zo eerder rust en vrede in jezelf. Bewustwording is sneller en eenvoudiger mogelijk, innerlijke krachten kunnen eenvoudiger gebruikt, beseft, geuit worden.

En nu nog enkele punten, die u mogelijk niet bekend zijn: Er is op het ogenblik een grote troepenbeweging kenbaar van de Ussr, o.m. in de richting van Arabië en de oliestaten. Hierbij speelt de wens een nog niet ontgonnen gebied, waar titanium voor komt te ontginnen, mede een rol.

Op het ogenblik zijn er in een ander groot land extra militaire opleidingen gaande, waarbij ongewoon veel aandacht wordt gegeven aan de mogelijkheid door de lucht te reizen en op korte termijn in te grijpen, zelfs op een ander kontinent.

In China trok men troepen samen op bepaalde punten, niet alleen in het zuiden, maar ook aan de westgrens. Uit transporten en opbouw van inrichtingen kan worden besloten, dat dit land een gebruik van de enkele atoomwapens, waarover men reeds beschikt, niet uit de weg wenst te gaan in geval van een gewapend konflikt met een machtige buurman.

Dit is de toestand van dit ogenblik. Maar in een wereld, waarin men steeds maar eisen aan anderen stelt, is de mogelijkheid niet gering, dat men tot werkelijke destructie over zal gaan, pogende de ander te vernietigen, omdat men die beschouwt als de belemmering voor het vervullen van eigen wensdromen.

Wanneer u, op welke wijze dan ook, aan iets, wat met deze eisen en voorbereidingen te maken hebt, moet u wel beseffen, dat u ook voor alle gevolgen mede aansprakelijk bent, ook voor hetgeen de troepen gaan doen, die eventueel op een ander kontinent een luchtlanding moeten uitvoeren.

Zoals u door angst voor of afwijzing van een enkele partij of mens reeds mede aansprakelijk kunt zijn voor ruzies, die zo ontstaan e.d. Want door uw eigen levenshouding hebt u er toe bijgedragen, dat een bepaalde mentaliteit vanuit het gemeenschappelijke bewustzijn van de mensheid in alle mensen steeds sterker tot uiting kan komen.

O, ik weet wel, dat u het allen zo goed bedoelt. Maar heel wat mensen, die bezig zijn de splinters uit andermans ogen te pulken, maken brokken, omdat zij de balk in eigen oog rustig laten zitten. Sommige mensen hebben zulke balken in de ogen, dat zij de werkelijkheid niet meer kunnen zien en daarom hun droombeelden voor de werkelijkheid aanzien.

U behoort daar hopelijk niet toe. Ik denk, dat u behoort tot de mensen, die mee willen werken, opdat de wereld een klein beetje werkelijke rechtvaardigheid en werkelijke vrede als mogelijkheid vindt. Een wereld, waarin werkelijk menselijk en medemenselijk bestaan langzaam maar zeker mogelijk kan worden.

Indien u dit wilt, zult u eerst moeten beginnen, uw eigen uitstraling te veranderen, de praktijk van uw eigen leven te veranderen en de krachten, waarvan u gebruik kunt maken, ook ten volle te gebruiken en niet alleen maar voor een klein beetje.

Het leven zal u dan zeker zo nu en dan voor problemen stellen: situaties veranderen dan. Maar is dat zo erg? Alles heeft zijn goede en zijn kwade zijden. Wanneer wij de goede kant nemen en daarop het totaal van onze geestelijke kracht richten, dan zal het kwade steeds minder belangrijk zijn.

Wanneer wij ons voortdurend bezig houden met de vrede, die mogelijk is, zal de onvrede steeds verder weg blijken te geraken. Wanneer wij ons voortdurend blijven concentreren, op hetgeen wij zelf kunnen doen om een situatie, niet aanvaardbaar voor ons, te veranderen, dan zullen wij door onze uitstraling alleen reeds er toe bijdragen, dat een dergelijke toestand steeds minder voor komt en op de duur mogelijk geheel verdwijnt.

Mentaliteit is iets, wat bij de eenling begint en niet bij de massa. Leven is een kwestie voor een ieder afzonderlijk. U kunt niet leven voor een ander, of het leven van een ander werkelijk bepalen, ook al denkt u dit mogelijk nu wel.

U kunt alleen zelf leven en van uw leven datgene maken, wat voor u werkelijk belangrijk is, iets, waardoor u in bewustzijn groter wordt, innerlijk vrijer wordt en meer licht leert verdragen, geven en aanvaarden.

En beseft voor alles, dat er heel wat dingen zijn, die je niet kent en waarover je de waarheid zelden of nooit zult horen. Neem als laatste voorbeeld voor de dingen, waarvan u het juiste zelden hoort, de eredienst in de roomse kerk.

Deze blijkt voor een groot deel ontleend te zijn aan plechtigheden, zoals die eens in de romeinse tempel van Isis plaats plachten te vinden. Mogelijk is dit nog tijdens de onderdrukking van de christenen in het romeinse rijk tot stand gekomen. Vele christenen bezochten toen wel tempels van goden om te voorkomen, dat zij direct als christenen kenbaar zouden zijn. Want martelaren zijn er wel altijd geweest, maar om eerlijk te zijn, waren dat vaak idioten, die niet uit keken, bij wat zij deden en zeiden en als zodanig een grote minderheid.

De Mithrasdienst, een bepaalde vorm van zonneinwijding, heeft eveneens het zijne bijgedragen en zelfs aan bepaalde griekse inwijdingsmysterien werden zaken ontleend, zoals de 3 fasen van de eredienst, de 3 x 3 treden, die je op diende te gaan naar het altaar e.d.

Feestdagen werden vaak overgenomen van de "heidenen", heidense goden werden tot beschermengelen en engelbewaarders, zoals de peri, andere goden werden tot duivels, zoals Pan en de saters. Dus goed bezien is datgene, waarmede men de christelijke leer omweeft, in feite een soort knutselwerk uit afgedankte godsdiensten.

Wie dit begrijpt, beseft ook, dat de formule van het christelijk geloof in feite is gebaseerd op magische combinaties, die aan de oudheid ontleend werden, terwijl de werkelijke leer veelal in dit alles een steeds meer bijkomstige rol speelt. Zelfs het protestantisme is uiteindelijk afgeleid van de roomse erediensten en leer, iets wat mogelijk Luther, maar zijn volgelingen zeker niet, toe zou geven.

Zaken, die u mogelijk als van deze tijd beschouwt, zijn al evenzeer in het verleden geworteld. Het spiritisme is b.v. zo oud als het geloof bij de mensheid. Mediums speelden in een ver verleden een rol bij contacten met voorvaderen en goden. Nu nog zijn mediums bij vele z.g. primitieve volkeren als negers en indianenstammen als weleer de werkelijke band tussen mens en ongeziene wereld. Pythias waren de mediums van Griekenland en mediamieke contacten speelden ook een rol bij de z.g. staats-orakels van de vestaalse maagden.

Het huidige spiritisme kun je dan ook ten hoogste een nieuwe draai in een heel oud verhaal noemen. Gekonfronteerd met de respectabele oudheid van leringen, gebruiken en b.v. contacten met de geest, lijkt het mij voor een mens redelijk om je niet allereerst met de verschijnselen bezig te houden, maar met de bron, waaruit deze zaken stammen. Dan begrijp je eerder, wat er gaande is.

Indien overal op de wereld nog mensen zijn, die met voorouders, geesten en goden in contact komen, moet er een reden zijn voor dit alles. Dat de mensen zo lang tevreden konden zijn met de mediums en hun prestaties, lag voornamelijk aan het ervaringsfeit, dat mediums zaken kunnen aflezen, visioenen hebben gezien, die een aanvulling betekenen op de menselijke werkelijkheid en ook daarin zeer vaak betekenis hebben.

Zoals droomuitlogging niet eerst sinds Freud in zwang is gekomen. Jozef was reeds droomuitlegger aan het hof van de farao, zo leert ons de bijbel. Wanneer de mensen zo lang waarde daaraan hebben toegekend, moet daarvan wel iets waar zijn. En zo voorts.

Wist u, dat op het ogenblik op uw wereld ettelijke miljoenen mediums functioneren? Daarvan hoort u mogelijk niets. Maar u kunt met enige moeite de juistheid van mijn verklaring, of altans de waarschijnlijkheid daarvan nagaan. Zelfs in kerken en in verband daarmee, in Engeland b.v., maar ook in zeer katholieke landen als Italië spelen mediums, zij het vaak meer in het verborgene, een rol. Wat de gelovigen overigens gemeenlijk wordt verzwegen.

Dit ziende, mede in verband tot andere z.g. paranormale of geestelijke gaven, zou men volgens mij niet allereerst zich af moeten vragen, "hoe zit dat in elkaar", maar zou men er beter aan doen voor zich na te gaan, wat dit voor het ik betekent of betekenen kan. Kun je er deel aan hebben? Hoe moet je je leven, persoonlijkheid, mogelijkheden beschouwen, indien deze feiten bestaan?

Het onbekende, lieve mensen, speelt een zo grote rol in je leven. Is het werkelijk zo belangrijk voor u, precies te weten, hoe grote bedrijven met gelden schuiven en voorraden uitwisselen om in uw land verlies te lijden en elders, waar de belastingen lager zijn, een flinke wist te kunnen boeken? Veel heb je daaraan niet. Hoogstens kunnen de vakbonden er over kankeren. Maar veel doe je er niet aan. En die vakbonden moeten ook beseffen, dat het hun eisen aan werkgever en staat zijn, die mede deze winstvlucht veroorzaakt hebben en de nederlandse producten in feite te duur maken voor de wereldmarkt.

Dit alles kan alleen betekenis voor je bezitten, wanneer je het algemene gegeven, de algemene stelling, weet te herleiden tot datgene, wat het voor uzelf betekent en de mogelijkheid, die u zelf bezit, daarvan afstand te nemen of er mede te werken.

Dit voert mij tot de volgende eindkonklusies: Wanneer ik alles voor mijzelf herleiden kan tot een persoonlijke relatie tot de wereld, zal ook elk beleven en elke mogelijkheid in de wereld voor mij een innerlijke waarde bezitten. Zelferkenning en verdere bewustwording worden mogelijk.

Wanneer je uitgaat van hetgeen werkelijk voor je van betekenis is, word je je steeds weer bewust van de redelijke onmacht t.a.v. situaties. Vraag je af, of er andere machten of mogelijkheden bestaan, waardoor je je tekort aan vermogen kunt aanvullen. Wie zich daarmee bezig houdt, ontdekt in zich steeds meer gaven en mogelijkheden.

Uitgaande van het besef, dat alles, wat in de wereld gezegd en getoond wordt, maar zelden de volledige waarheid zal behelzen, zul je steeds meer geneigd zijn allereerst te vertrouwen op eigen ervaringen, dan op de verklaringen van anderen. Dientengevolge zul je op een zeer persoonlijke wijze leven en ervaren. Hierdoor wordt de eigen persoonlijkheid meer gevormd en zal men er toe komen, alle talenten, waarover men kan beschikken, ook bewust en vanuit eigen besef te gebruiken.

Datgene wat u niet weet, is in vele gevallen datgene, wat

wat u niet wilt weten, waaraan u liever voorbijgaat, niet verder over na wenst te denken. Houdt u zich met dit alles wel bezig, steeds weer aanwijzingen, tips en erkenningen samenvoegende, tot daaruit een persoonlijke relatie met wereld plus een mogelijkheid tot zelf zijn en handelen wordt geboren, zo hebt u een bewustwordingsmogelijkheid gevonden, zoals er weinig betere te vinden zullen zijn.

Kommentaar? Goed, enkele niet uitgesproken vragen zal ik beantwoorden. Wat u bereikt, is o.m. een toename van uw vermogen tot aanvoelen, een juister gebruiken van zowel mentale als geestelijke mogelijkheden. U leeft voor de wereld, voor de anderen, maar wordt gelijktijdig steeds meer van die anderen en die wereld onafhankelijk en leert terugvallen op uw eigen gaven. Een mens kan dus in deze tijd veel bereiken, mits hij beseft, dat dit bereiken gebaseerd moet zijn op zijn eigen wezen, zoals dit naar waarheid in het ik gekend wordt.

Is het nodig, om zo agressief te zijn? Wanneer het onthullen van en bespreken van de waarheid agressie wordt genoemd: ja. Ik geef u feiten, niet alleen veronderstellingen. Onderzoek kan dit bewijzen. Mogelijk is de wijze, waarop ik de waarheid benader, voor u minder aanvaardbaar, maar dat komt dan waarschijnlijk voort uit het feit, dat bepaalde waarheden u niet aangenaam in de oren klinken.

Waarom ik zo weinig heb gezegd over Aantjes? Ik dacht, dat u mij daarvoor na alle drukte dankbaar zoude zijn.

Waarom ik niet meer nadruk heb gelegd op het geestelijk esoterisch element, dat ik toch steeds weer even aansneed? In dit actuele onderwerp heb ik dit opzettelijk niet nadrukkelijk willen doen, daar een mens dient te beseffen, dat al zijn esoterische en geestelijke mogelijkheden voor hem als mens verbonden zijn en blijven met zijn wereld, zijn besef van die wereld en alles, wat hij in en vanuit zich in die wereld tot stand weet te brengen.

De rest zoekt u dan verder zelf maar uit. Ik dank u voor uw aandacht.

(bekort)

-0-0-0-0-0-

Zo, vrienden.

Daar zitten wij dan, midden in de actualiteit en toch genoopt hier en daar wat esoterie te berde te brengen. De moeilijkheid is, dat ik mij weinige zaken kan voorstellen, die minder esoterisch zijn dan de huidige actualiteit.

Dat kun je al zien, wanneer de de actualiteitenrubrieken volgt: zij leven kennelijk voornamelijk van de schandalen in eigen land en de ellende bij andere volkeren. Sommigen brengen dit vooral op film, anderen zoeken het voornamelijk in de ellende, die tegenover elkaar gezeten sprekers tegenover elkaar uitbraken. Er is er zelfs een, die voornamelijk bestaat door pogingen, te bewijzen, welk onrecht de ene mens de andere mens wel aandoet. Bekijk het geheel en vraag je af, wat daarin nu nog esoterisch kan zijn.

Trouwens, hebben jullie wel eens op de programma's op t.v. gelet? VPRO bewijst elke maal weer, dat vrijzinnig protestantisme volgens haar parallel loopt met naakt, progressieve verveling afgewisseld met complexen, aangevuld met pseudo lollige brokken.

De NCRV brengt quizlol, gevolgd door moord en aangevuld met vrome gezangen en een dagsluiting. De KRO zoekt het in tekensfilms, gevolgd door politieke rechtvaardigingen, aangevuld met sport en andere programma's vol moorden, die kerkelijk verantwoord gepleegd worden, hetwelk dan weer besloten wordt met vrome overdenking, bisschoppelijk danwel al of niet op muziek gezet en besloten door het laatste nieuws.

Dan heb je de VARA, die begint met hard te kraaien, maar onderweg nog wel eens een stinkei legt, Veronica, die, wanneer je de popartisten beziet, kennelijk haar zweetdoek vergeten is, de TROS, die weliswaar losgesmeten is, maar waar je vaak ook geen touw aan vast kunt knopen en niet te vergeten de AVRO, die er voor iedereen is, die moet zitten - want bij de AVRO zit u goed - maar dan wel op behoudend deftige wijze. De laatsten brengen programma's, die afgestemd zijn op de smaak van de massa, gemengd met een klein tikje cultuur, kortom: Willen Duys uitgedrukt in series. En indien ik het goed begrijp nog in betalingsmoeilijkheden ook. Anders zouden zij niet bijna elke uitzenddag informeren, wie de veerman betaalt.

Wie de moderne voorlichting van de mens op deze wijze beziet, vraagt zich toch wel af, wat daar nu voor esoterisch in te vinden is. Maar blijf maar zoeken, want je moogt de hoop nooit verliezen, voor hij ter plaatse is.

Mogelijk is de esterie hier gelegen in de verwachting van programmamakers, dat u de werkelijke bedoelingen, die zij koesteren, zult ontdekken achter al dit fraais.

Trouwens, gesprekken met ministers en zo zijn ook in. Iets wat een ieder met zijn klompen kan voelen, pakken zij altijd weer netjes met zijden handschoenen aan.

Trouwens, de tendens van de maatschappij komt in dit alles, zowel als op andere wijze, steeds weer goed tot uitdrukking. Bij de film bent u lange tijd gekonfronteerd geweest met meesterstukken, die psychologische dramas op de meest onverhulde wijze aanpakten. Dat is er een voor Parra om te pareren. Kortom: diep menselijke ellende, gemengd met enig bloed, wat bloot, een beatzanger en een kleine achtervolging. Nu zwakt de zaak wat af.

Het gaat de wereld kennelijk wat slechter, want grote rampen doen opgeld en zelfs zie je, zij het heel voorzichtig en niet zonder enige pretentie, iets van de oude humor terugkeren.

Veel als cultureel aangeprezen amusement is trouwens, indien ik goed ben ingelicht, in feite een remake van zaken, die rond 1900 opgang deden, maar dan zo gestampt, dat zelfs in uw tijd geen mens er de ballen van snapt.

Wat ons voert tot de tijd, die naderbij komt: de kersttijd. Want het kerstfeest is in deze dagen in feite de droom van een eeuwige groei en bloei, uitgedrukt door een afgezaagde boom, waarin men zijn ballen hangt, waarop men zijn piek plaats om de zaak aan te vullen met veel engelenhaar en desnoods een paar glazen namaak-engelen.

Zoekende naar een esoterische mogelijkheid in de actuele ontwikkelingen kom ik uiteindelijk terecht bij een adventskrans. Jammer genoeg weten heel wat mensen tegenwoordig niet meer, wat een adventskrans eigenlijk is. Laatst kwam er zelfs een dame bij de bakker en vroeg: mag ik van u een ons adventskransjes - want zij leefde, zoals u - in een consumptie-maatschappij en kwam daar nog rond voor uit ook.

Maar goed, u weet, wat ik bedoel: een krans, waarin het ene licht na het andere kan worden opgestoken: de eerste week 1, de volgende week twee, tot met kerstmis alles brandt.

En daarin zie ik wel enige esoterie. Want het is net de bewustwording van de mens: Elke keer gaat je een lichtje op en wanneer er je voldoende lichtjes op zijn gegaan, wordt het kerstmis in je, want dan wordt het werkelijke licht in je geboren.

Helaas zijn er nogal wat mensen, die, wanneer het echte licht nabij komt, opeens last krijgen van allerhande geboorteweën. Iets wat mij zeer weemoedig stemt, al moet ik toegeven, dat ik de waarheid, die dit licht onthult, in het begin ook niet bepaald zonder enige weën heb kunnen verdragen.

Toch heb ik in mijn tijd altijd op mijn wijze gezocht naar het licht der waarheid, dat zelfsschijnt in de wereld, die sommige mensen met vrome uitdrukking op hun gelaat een tranendal en een dal vol schaduwen noemen.

Wat droefgeestig klinkt. Maar wanneer de koperen ploert met volle kracht boven je hangt te schijnen, ben je soms maar wat blij, dat er enige schaduw is. Aan het volle licht moet je nu eenmaal langzaamaan gewennen. En ook in andere opzichten is het niet altijd leuk, wanneer je opeens volop in het zonnetje gezet wordt. Dan ben je blij, dat er schaduw is.

In uw land komt dit meteorologisch niet zo vaak voor. Vandaar dat er heel wat mensen zijn, die hoge kosten maken om toch eens lekker uit de zon in de schaduw te kunnen rusten. Die mensen gaan naar Spanje, Griekenland, Tanger, Algiers en dergelijke landen, omdat zij hopen, dat het daar warm zal zijn. Daar liggen zij dan even in de zon, rusten vervolgens in de schaduw en kopen uiteindelijk een serie dia's om thuis te kunnen zien, waar zij eigenlijk geweest zijn.

Dat is menselijk: een mens jaagt vaak ten koste van alles het licht achterna om, wanneer het eenmaal bereikt is, puffend in de schaduw te gaan zitten. En wanneer dit geen passende en actuele esoterische opmerking is, weet ik het niet meer.

Al heeft dit niets met zon of wintersport te maken - apres ski is de meest geliefde wintersport van de haute volé naar ik hoor - moet u toch eens even over het volgende nadenken: Wanneer je omtrent jezelf en in jezelf een waarheid beseft, hoe vaak zeg je dan stillletjes tegen jezelf: dat hoeft voor mij nu ook weer niet, om haastig tot de orde van de dag over te gaan? Hoe vaak zeg je, eenmaal de waarheid beseffende, tot jezelf: kom, laat mij nu nog maar even de illusie, dat het niet werkelijk waar is?

Wanneer u in uzelf gekonfronteerd wordt met uzelf, krijgt u dan ook niet de neiging om voorlopig maar even een andere kant uit te kijken? En toch heb je dit gekonfronteerd

worden met je ware ik hard nodig. Want een mens kan eerst tot geestelijk en zelfs kosmisch bewustzijn komen, wanneer hij zich eerst in waarheid bewust is geworden van zichzelf.

Wanneer je het hoogste licht bereikt en door de verblinding daarvan heengaat, komt je iemand tegemoet. En wanneer je goed kijkt, zie je opeens, dat je dit zelf bent. Eerst wanneer beide gestalten versmelten, ben je werkelijk helemaal jezelf en denk je alleen in waarheid aan jezelf en niet, zoals voordien, voornamelijk in de illusies omtrent dat, wat je zou willen zijn.

Zolang je anderen imiteert, deugt er iets nog niet, want dan heb je nog geen vrede met de waarheid omtrent jezelf. En imiteren doen de mensen kennelijk graag. Er schijnt een actrice te zijn, een zekere B.B. - mogelijk betekent dat een afkorting voor biljetts bloot of iets dergelijks. Deze beroemde dame had als handelsmerk tussen vele andere fraaie ken- tekenen een pruilmondje, of zij elk ogenblik wilde vragen: Hé waarom mag ik dat niet? Jantje mag wel van zijn pa.

En kort daarop liepen talloze dames met dergelijke pruillipjes en hadden er zelfs operaties voor over, om er maar zo uit te kunnen zien. Voor de rest kan ik dit nog begrijpen, maar voor die t... pruillip?

Mijn vraag is nu: waarom doe je zo wanhopig je best om op iemand anders te gelijken, wanneer je al volwassen bent? Bij kinderen is een periode van imitatie een deel van het ontwikkelingsproces. Maar wanneer je werkelijk volwassen bent geworden, moet je er eindelijk toch toe komen, om eens geheel jezelf te zijn.

En wanneer u denkt, dat dit typisch vrouwelijk is, vergist u zich ook danig. In deze dagen is er weer een nieuwe held, Jonnie Transformator of zo iets, die lijdt aan een te nauwe broek en een te vette kuif. Prompt lopen vele mannen opeens met te nauwe broeken en vette kuiven en dat terwijl de olie toch al zo schaars begint te worden.

Maar ja, kennelijk zoeken vele mensen naar helden, waarop zij kunnen gelijken om zo iets te schijnen, wat zij nooit kunnen zijn in de hoop, dat een ieder in hem meer zal vermoeden dan zijzelf weten te zijn. Zo maken zij het zich onmogelijk te zijn, wat zij werkelijk zijn, schieten tekort t.a.v. het zijn. Eens zullen zij dan ook langere tijd wezens zijn, die hun eigen zijn nahunker.

Vroeger was de wereld eenvoudiger. Wij spraken b.v. nog nadrukkelijk over mijn en dijn. Maar wanneer je in deze dagen spreekt over mijn of over dijn, dan komt de staat en is het zijn. Geen wonder, dat vele mensen mijn en dijn steeds moeilijker uit elkaar kunnen houden.

Waaruit de konklusie kan worden getrokken, dat de mens toch steeds grote delen van gedrag, besef en wezen projecteert naar het niet definiëerbare. En ook de staat is niet goed definiëerbaar. Een staat is een instelling, die alles doet, wat de burgers niet wensen, om zo de burgers datgene te geven, wat zij uiteindelijk liever niet gehad zouden hebben.

In het geloof zie je ook iets dergelijks: uit het geloof redeneert men maar al te vaak: het is niet mijn en niet dijn, maar Zijn. En Hem is de glorie.

En uit het feit, dat alles Zijn is, put ik mijn rechten en mijn glorie - pardon, glorie. U moet mij deze verspreking maar vergeven. Ik weet, wat glorie doet voor toiletten, wat Zijn Glorie doet voor de mens. Maar al die krenten over de wil van god, te lezen in een boekje, spreken mij niet zozeer aan.

Indien u wilt spreken met God, mij best, Keer in uzelf, want ook in u is een stukje van het goddelijke licht aanwezig. Maar ja, dat vergt een volharding en moeiten, die velen zich schijnbaar niet willen getroosten. Dus roepen zij "here here", alsof zij reclame maken voor een openbaar toilet, dat zij mogen exploiteren.

Kolder? ja. Maar denk er toch maar eens even over na. Laat mij even werkelijk ernstig worden. Wanneer je in jezelf, hoe dan ook, een glimp van licht vindt, een glimpje van waarheid, een beleving van andere werelden - hoe goed of slecht die dan verder ook in jouw ogen mogen zijn - dan heb je iets geleerd omtrent de werkelijkheid van de kosmos, zowel als omtrent de zin van je eigen leven.

Die werkelijkheid is het enige, wat telt. Er zijn mensen die vroom spreken: Indien God wil, gaan wij later naar de hemel en de rest gaat ons niet aan. Als ik vroeger dergelijke mensen tegenkwam in de stof, hoopte ik altijd weer in stilte, dat zij daarmee dan maar haast zouden maken.

Denk even redelijk na: er zijn duistere sferen, half-duistere sferen, schaduwsferen, schemersferen, kleine lichtsferen als zomerland, grotere lichtsferen, alles deel van een geheel.

Indien de eeuwigheid uw bestemming is, zal geen van die sferen afzonderlijk ooit uw eindbestemming kunnen vormen, maar slechts het geheel. Slechts zij, die het geheel van de kosmos in zich leren kennen en aanvaarden, zullen in staat zijn, werkelijk zichzelf te aanvaarden, zoals zij eeuwig zijn en zo op te gaan in de werkelijkheid, waar zij als bewust deel van het geheel, dat part van het geheel zullen vormen, wat zij reeds vanaf het begin krachtens hun bestemming daarvan moeten zijn.

Dit laatste leren beseffen is wel de grootste moeilijkheid, iets, waarvan ik mij niet mer een grapje af kan maken. Maar ik ben van mening, dat je, wanneer je jezelf een vraag stelt, je je daar evenmin vanaf kunt maken door een grap of het citeren van een bijbelspreuk.

Overigens vindt u bij de kleine profeten een bijbelspreuk, die mij nog steeds zeer dierbaar is: Een hand vol rust is meer waard dan twee vuisten vol arbeid. Alleen zijn er tegenwoordig wel erg veel mensen, die dat in de praktijk proberen te brengen.

En nu wordt het nog erger: ik voor mij meen de bijbel niet nodig te hebben om God te kunnen vinden, zoals ik ook meen, de bijbel niet van node te hebben om mijn gedrag tegenover anderen te rechtvaardigen of te verontschuldigen. Ik heb ook geen goeroe nodig om mij te vertellen, wat innerlijke rust is. Want in mijzelf herken ik zowel de rust als God zonder falen, wanneer ik ophoud mijzelf omtrent mijzelf te bedriegen.

Ik heb geen priester nodig om mij te zeggen, hoe ik leven moet. Want in mijzelf weet ik wel degelijk, hoe ik moet zijn en hoe ik nu leef.

De esoterische werkelijkheid is in feite, kort gezegd: Put uit de kracht en het licht in jezelf. Zoek eerst de waarheid, die in je leeft en voeg je dan eerst naar datgene, wat buiten je bestaat en je daarvoor mogelijk een bruikbare omschrijving kan verschaffen.

Zoek naar datgene, wat in jou belangrijk is, niet naar andere zaken, omdat een ieder beweert, dat dit zo belangrijk is, of zelfs de enige waarheid vertegenwoordigt. Wanneer je je houdt aan hetgeen anderen zeggen en verkonden, ben je wel altijd volgens de laatste mode gekleed en geestelijk gericht, desnoods creatief bezig en artistiek begaafd, maar je bereikt geen meer.

Alleen, wanneer je jezelf waarmaakt, zoals je bent, spontaan jezelf levende en vanuit elk ogenblik weer in jezelf zoekende, puttende uit je innerlijk en je innerlijke waarheid buiten je manifesterende, zul je beantwoorden aan hetgeen God met je wil, beantwoord je aan alles, wat je zelf moet zijn en maak je waar, wat je in het geheel van alle bewustwording kenbaar moet maken.

Zo. Nu kunt u weer even uithijgen. Trouwens, ik ben geen esoterische expert. En er zijn heel wat esoterische experts. Zo iemand is een mens, die iets, wat heel normaal is, dermate esoterisch weet te zeggen, dat een ieder hem onmiddellijk gelooft zonder te begrijpen, waarover hij het in feite heeft.

Mijn ellende is nu, dat ik niet op deze wijze esoterie kan benaderen. Indien de esoterie de werkelijkheid bevat, of zelfs maar mogelijk maakt, deze te benaderen, zo is zij toch niet iets, wat wij met vele vreemde woorden dienen te verhullen? Je verkoopt de waarheid toch niet dank zij de verpakking. Of wel soms? Ik hoop maar van niet.

Wat die waarheid is? Datgene, wat ik in mijzelf niet kan verbloemen of ontkennen, wanneer ik eerlijk ben, hoe graag ik dit mogelijk ook zou doen.

Deze waarheid draagt een ieder in zich. Je kunt haar mogelijk tijdelijk verdringen, maar je zult er toch altijd weer door beheerst worden.

En over beheersing sprekende: dit kun je vergelijken met een politicus, die op alle onaangename opmerkingen en vragen nederig en vriendelijk antwoordt, schuldbekentenissen aflegt, dat het een lieve lust is, om dat later stilletjes in een klein kamertje voor de spiegel te gaan staan en ondanks zijn politieke en geloofsovertuiging hartsgrondig g.v.d., g.v.d. te mompelen.

Neen, u denkt nu aan de verkeerde. Die riep in dergelijke, bij hem zeldzamer gevallen pvda, pvda.pvda. Daar is trouwens die Varahaan nog vandaan gekomen.

Ik moet echter helaas sluiten. Om mijn liefhebberij niet te verloochenen nog deze: Ware esoterie is de erkenning van een innerlijke waarheid en het terzijde schuiven van de verontschuldigungen, die men daarvoor probeert te vinden.

Goeden avond.

(aanmerkelijk bekort)

d.d. 17 november 1978